

Juuli Niemi: Yömatkat (Otava 2010)

Juuli Niemen neljäs teos sisältää syviä vesiä ja eri vuodenaikoja luotaavia runoja etsimisestä, kadottamisesta ja öisistä matkoista. Teoksessa kuljetaan proosan ja runon poluilla lapsuudesta nuoruuteen ja kotipihoilta Kiinaan. Erilaisia tunnetiloja ja mielenmaisemia heijastetaan arkisiin tapahtumiin ja paikkoihin unohtamatta unen ulottuvuuksia.

Kenelle: Vahvatunnelmaiset runot sopivat nuorille ja aikuisille. Runojen mielenkiintoiset rakenneratkaisut innostavat vaivattomasti omaan kirjoittamiseen.

KERROIN JA HÄN SANOI

Uneni

*Kerroin, että haluaisin muuttaa maailmaan,
jossa kaikki puhuisivat hiljaa.*

*Hän sanoi, ettei se ole mahdollista,
että minun tulisi vain yrittää nukahtaa,
hipaista kielellä pillerin kesyttävää pintaa,
pestä pupuni turkki saippualla.*

*Kerroin, että haluaisin löytää talon,
jossa ei olisi puhetta ollenkaan.*

*Hän sanoi, ettei se kannattaisi,
että alkaisin pelätä jokaista rasahdustakin,
jahtaisin olohuoneessa yöpaitani varjohelmaa,
en nukkuisi tätä vähääkään.*

*Kysyin, eikö hän tiedä, että rasahdukset rasahtavat hiljaa?
Että talossa, jossa kasvoin,
kuului öisin vain isäni valve?*

*Halusin aina nukahtaa isäni avoimien silmien alle.
On ollut alue,
jossa uni oli vielä minun.*

- *Uneni*-runolla on kiehtovasti keskustelua muistuttava rakenne. Kokeile sitä oman runotekstisi lähtökohtana. Aloita säkeistösi seuraavilla sanoilla:

Kerroin...

Hän sanoi...

Kerroin...

Hän sanoi...

Kysyin...

Halusin...

JONAIN AIVAN TIETTYNÄ AIKANA

Vähän ennen

kuin varjo haukkaa viimeisenkin havunneulasen

Vähän ennen

kuin sade kouraisee auringon kuumaa mahaa

Vähän ennen kuin

kuin kissa syöksyy suojaan kirkon reikäiseen kylkeen

Vähän ennen

päivän paneutumista vaativaan kyykkyyyn,

pimeään heikkoa hetkeä odottamaan

*Vähän ennen, minä näen lasten piirrosten sateenkaaren,
symmetrisen puolilympyrän rätisevän neonvärin,
riikinkukon levittämässä pyrstöään ilkamoivaan loistoon,
koko taivaan yli.*

*Unohtavatko kärpäset kerrankin lopettaa ikkunaan törmäilyn,
hyttyset hyökätä hämärän turvin,
luopuvatko jopa lepakot tänä yönä irvistämisen ilosta?*

*Juuri nyt, tällaisena hetkenä,
ihminen muistaa unensa.*

- Tämän runon kahdessa ensimmäisessä säkeistössä toistuu jatkuvasti ajanmääre *vähän ennen*. Kolmas säkeistö muodostuu kysymyksistä ja viimeinen alkaa ajanmääreellä *juuri nyt*. Kokeile kirjoittaa oma runoteksti, jossa

- 1) jokin ajanmääre (*paljon myöhemmin, hyvin harvoin, maaliskuussa, eilen, huomenna* tms.) aloittaa runon alkuosan lauseet.
- 2) Jatka runoasi kysymyksistä muodostuvalla säkeistöllä ja
- 3) lopeta se säkeistöön, joka alkaa sanoilla *Juuri nyt...*

P.S. Jos tekstisi lähtee kirjoittaessa omille teilleen, unohda rakenteet ja anna mennä!